

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

05 martie 2024

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Țurcan Anatolie

Mânăscută Igor

Daguța Sergiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Babenco Valeriu în numele inculpatului Chihai Gheorghe împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2023, în cauza penală privindu-l pe

Chihai Gheorghe xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 29.04.2022 – 14.07.2022;

Instanța de apel: 27.07.2022 – 14.11.2023;

Instanța de recurs: 21.11.2023 - 05.03.2024.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 14 iulie 2022, *cauza fiind examinată potrivit rigorilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Chihai Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i s-a adăugat parțial partea neexecutată a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 07 decembrie 2020, prin care Chihai Gheorghe a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în temeiul art. 90 Cod penal, pentru o perioadă de probațiune de 4 ani, stabilindu-i definitiv lui Chihai Gheorghe pedeapsa închisorii pe termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată chestiunea cu privire la corpurile delictive.

A fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Chihai Gheorghe la 19 decembrie 2021, aproximativ la orele 17:27, fiind în stare de ebrietate

alcoolică, aflându-se în strada în s. xxxxx, loc cu destinație publică, acționând cu intenție directă, urmărind scopul comiterii unui act de huliganism, în continuarea acțiunilor sale infracționale, acționând conștient, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate prin săvârșirea acțiunilor care încalcă ordinea publică, conștientizând despre pericolul social și totodată despre caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale ilegale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, dând dovadă de obraznicie deosebită exprimate prin intenția manifestării forței fizice, bravurii și impertinenței însoțită de inițierea unui conflict nemotivat cu cet. Florența Pavel care i-a cerut să-și înceteze acțiunile huliganice precum și să se calmeze, în lipsa căruiva motiv, exprimându-se licențios în privința ultimului, în prezența mai multor persoane, i-a aplicat adaptându-și în acest scop o lovitură cu un cuțit în regiunea cervicală a gâtului, acțiuni urmare a cărui fapt fiindu-i cauzate cet. Florența Pavel, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202213D0007 din data de 20 ianuarie 2022, vătămarea corporală ușoară, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, sub forma plagă tăiată în regiunea cervicală posterioară și lateral pe stânga, cu tumefierea țesuturilor moi în jur, stare după prelucrarea primară chirurgicală a plăgii.

Acțiunile inculpatului Chihai Gheorghe au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, conform indicilor: *Huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiunii care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea obiectului pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății.*

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Babenco Valeriu în numele inculpatului Chihai Gheorghe prin care a solicitat casarea acesteia în partea pedepsei, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri în această latură, prin care inculpatului Chihai Gheorghe, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare, iar, în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, apărarea a indicat că pedeapsa aplicată inculpatului pentru infracțiunea comisă, este prea aspră. Astfel, la stabilirea pedepsei, prima instanță urma a ține cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, se căiește de cele săvârșite, față de acesta nu au fost înaintate careva acțiuni civile, la moment nu are de reparat prejudiciu material sau moral, este căsătorit are la întreținere 6 copii minori și nu este la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

3.1. În apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Cantemir, Sârbu Valeriu, s-a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpatului Chihai Gheorghe, în latura respingerii solicitării acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate în sumă totală de 2582 lei, și privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a costului cheltuielilor judiciare acordate de către apărător sub forma asistenței juridice calificate garantate de stat acordate de CNJAGS, cu dispunerea calculării și încasării cheltuielilor judiciare de OT Cahul a CNJAGS; rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care inculpatului Chihai Gheorghe, recunoscut

vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă de 4 ani 8 luni închisoare, iar, în temeiul art. alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 5 ani 01 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis; cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 2582 lei; inclusiv, cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a costul cheltuielilor judiciare acordate de către apărătorul inculpatului sub forma asistenței juridice calificate garantate de stat acordate de CNJAGS, cu dispunerea calculării și încasării cheltuielilor judiciare de OT Cahul a CNJAGS.

Drept argumente pentru înaintarea apelului, procurorul a indicat că prima instanță, la judecarea cauzei, deși a examinat sub toate aspectele complet și obiectiv probele administrate la dosar, just a încadrat fapta comisă, corect ajungând la concluzia despre vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.287 alin. (3) Cod penal, însă, la stabilirea pedepsei, a interpretat eronat regulile de aplicare a pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, stabilindu-i inculpatului pentru cumul de sentințe, o pedeapsă mai blândă, invocând prezenta circumstanței atenuată vinovăției invocate conform prevederilor art. 76 Cod penal.

Totodată, a menționat că prima instanță la aplicarea pedepsei penale în privința inculpatului nu a ținut cont de faptul că ultimul, anterior, a fost condamnat pentru comiterea mai multor infracțiuni, fiindu-i stabilite pedepse cu închisoare, cât și cu suspendarea condiționată a executării acesteia, însă pedepsele penale aplicate nu și-au atins scopul, deoarece inculpatul nu s-a reeducat și a comis alte infracțiuni cu intenție.

În consecință, a remarcat că la stabilirea pedepsei, instanța de judecată a interpretat eronat regulile de aplicare a pedepsei mai blânde de cât cea prevăzută de lege, stabilindu-i inculpatului conform prevederilor art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentinței, o pedeapsă mai blândă, invocând prezența circumstanței atenuate - recunoașterea vinovăției, ignorând faptul că cauza a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În partea ce ține de respingerea solicitării acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare, apelantul a invocat că sentința instanței de fond este nefondată, în sensul art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală. Astfel, normele juridice invocate supra urmează a fi interpretate ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din data de 22 decembrie 2017, în vigoare din data de 9 februarie 2018. Prin Legea respectivă, a fost exclus/abrogat art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

La fel, a indicat că în procesul executării urmării penală au fost suportate cheltuieli judiciare, pentru acordarea asistenței juridice calificate garantate de stat inculpatului, acordate de către apărătorul - avocatul Babenco Valeriu, desemnat în acest sens de OT Cahul al CNJAGS, cuantumul cărora nefiind prezentat la data adoptării prezentei ordonanțe de OT Cahul al CNJAGS, iar care ulterior urmează a fi calculată și încasată de la inculpat de către CNJAGS.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2023, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Babenco Valeriu în numele inculpatului; a fost admis apelul declarat de către procuror, casată parțial

sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 14 iulie 2022, în latura civilă, în partea soluționării cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare, cu pronunțarea în partea casată a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea de la inculpatul Chihai Gheorghe a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare, în sumă de 2582 lei; în rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel, în motivarea deciziei adoptate a indicat că prima instanță corect a stabilit vinovăția inculpatului Chihai Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, fiind dovedită prin cumulul de probe administrate la materialele cauzei, cu stabilirea unei pedepse echitabile, motiv din care a respins apelul înaintat de către avocatul Babenco Valeriu în numele inculpatului.

Însă, deliberând asupra solicitării acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate în cadrul procesului penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile 227 Cod de procedură penală, fapt pentru care a casat parțial sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 14 iulie 2022 în latură civilă, în partea soluționării cerinței procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare, or, la caz nu s-au stabilit temeiuri de eliberare de la plata a cheltuielilor judiciare a inculpatului Chihai Gheorghe.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs de către avocatul Babenco Valeriu în numele inculpatului Gheorghe, prin care, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această latură, prin care inculpatului Chihai Constantin, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare, iar, în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea celor solicitate, recurentul a indicat că pedeapsa aplicată inculpatului pentru infracțiunea comisă, este prea aspră. Suplimentar, a menționat că instanța de apel, fără a ține cont de prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală, neîntemeiat a dispus încasarea de la inculpatul Chihai Gheorghe a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 2582 lei.

5.1. La recursul declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului corespunde prevederilor art. 6, 7, 61, 75-78, 85 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei. În consecință, consideră că pedeapsa aplicată este una echitabilă, precum și că întemeiat s-a dispus încasarea de la inculpatul Chihai Gheorghe a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare, în sumă de 2582 lei.

6. Examinând admisibilitatea recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform dispozițiilor art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept, într-un complet din trei judecători, prin încheiere, să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Or, prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.

În aserțiunea dată, reieșind din conținutul recursului declarat, se atestă că titularul acestuia, deși invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală, însă, în esență, critică soluția instanței de apel din considerentul că în viziunea acestuia, instanța de apel greșit a individualizat pedeapsa aplicată, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea aspră, precum și că neîntemeiat s-a dispus încasarea de la inculpatul Chihai Gheorghe a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 2582 lei.

Verificând actele cauzei raportate la criticele invocate de către recurent, instanța de recurs le consideră vădit neîntemeiate, menținând *ad integrum* statuările din decizia instanței de apel, atât în partea ce ține de chestiunea individualizării pedepsei realizate în privința inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, cât și în partea încasării cheltuielilor de judecată din contul acestuia.

Întru fundamentarea soluției adoptate, instanța de recurs statuează că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, completul de judecată reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Subsecvent, instanța de recurs reiterează că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având

deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Învederând cele expuse supra, completul de judecată concluzionează că nu poate fi reținută solicitarea apărării privind necesitatea stabilirii în privința inculpatului Chihai Gheorghe a unei pedepse mai blânde, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel cu privire la stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, este întemeiată și legală.

Subsecvent, în privința criticilor recurentului privind asprimea pedepsei aplicate inculpatului pentru infracțiunea comisă, fiind dată o interpretare eronată prevederilor art. 85 Cod penal, instanța de recurs enunță că instanța de apel, la individualizarea pedepsei, a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, inculpatul beneficiind și de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de sancțiunea normelor de drept aplicate, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și de prevederile art. 85, 90 Cod penal, astfel, întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În continuarea expunerilor sale, cu privire la solicitarea apărării de a-i stabili inculpatului o pedeapsă mai blândă, instanța de recurs reține că instanța de apel, la individualizarea și stabilirea pedepsei aplicate inculpatului Chihai Gheorghe, a respectat întocmai prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, care prevede că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Așadar, revenind la materialele cauzei, completul de judecată reiterează că potrivit Formei de revendicare nr. 246 (f.d. 30-32, 29, Vol. I), inculpatul anterior a comis mai multe infracțiuni, fiindu-i stabilite diverse categorii de pedepse penale, printre care, atât sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, închisoare, cât și sub formă de amendă, însă nu s-a corectat, nu a tras concluziile necesare și a continuat comiterea faptelor infracționale.

Tot în acest sens, instanța de recurs mai notează că potrivit cazierului contravențional (f.d. 29, Vol. I), inculpatul a fost atras la răspundere contravențională de 8 ori, inclusiv, pentru huliganism nu prea grav și vătămarea integrității corporale, astfel, fiind justificată aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare, acesta fiind unica măsură ce ar putea să atingă scopurile pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal.

Din cele reliefate, completul de judecată remarcă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că, instanța de apel corect a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului, fiind în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont, inclusiv, de prevederile art. 61, 75, 85, 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei

care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Distinct de cele reiterate supra, instanța de recurs subliniază temeinicia dispunerii de către instanța de apel a încasării de la inculpat în bugetul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare, în sumă de 2582 lei, or, raportul de expertiză judiciară nr. 202113P0352 din 20 decembrie 2021, prezentat de CEML Cantemir; raportul de expertiză judiciară nr. 202113P0355 din 20 decembrie 2021, prezentat de CEML Cantemir; raportul de expertiză judiciară nr. 20221310007 din 20.01.2022, prezentat de CEML Cantemir; suma alocată pentru acordarea de IMSP Spitalul r-al Cantemir tratamentului medical părții vătămate la data de 19 decembrie 2022; raportul de expertiză judiciară nr. 202235A0070 din 09.02.2022, prezentat de CML; raportul de expertiză judiciară nr. 202205000032 din 03.02.2022 prezentat de CML - au fost efectuate după data de 09 februarie 2018, când au intervenit modificări în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, și care până la această dată prevedea că plata pentru efectuarea expertizelor judiciare prevăzute la alin. (1) art. 143 Cod de procedură penală, se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

În acest sens, completul de judecată invocă că după intrarea în vigoare a acestor modificări, plata cheltuielilor judiciare se determină de instanțele de judecată conform prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală. Mai mult, cauza fiind examinată potrivit rigorilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiindu-i stabilită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

Având în vedere veridicitatea argumentelor instanței ierarhic inferioare în motivarea soluției atât în partea stabilirii pedepsei, cât și în partea cheltuielilor judiciare, și în virtutea corectitudinii acestora și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs conchide de a le accepta și a le însuși, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (cauza *Bachowski v. Polonia* din 02.11.2010).

În consecință, în viziunea instanței de recurs, concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste, iar criticile recurentului nu constituie temei de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel, și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Babenco Valeriu în numele inculpatului Chihai Gheorghe împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2023, în cauza penală privindu-l pe **Chihai Gheorghe xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Mânăscurtă Igor

Daguța Sergiu